

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2023.
Zapadna centralnoafrička divizija

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org • www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Aseneta Relić

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023. Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja pratit ćemo rad Zapadne centralnoafričke divizije, koja upravlja djelovanjem Adventističke crkve u dvadeset i dvije države: Burkina Faso, Kamerun, Cape Verde, Srednjoafrička Republika, Čad, Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambia, Gana, Gvineja, Gvineja Bisau, Obala Bjelokosti, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sierra Leone i Togo. Sjedište joj je u Abidjanu, Obala Bjelokosti. Ovo područje dom je 472 milijuna ljudi, uključujući 889.196 adventista. To je omjer jednog adventista na 531 čovjeka.

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za misijske projekte u Gani i Kamerunu. U Gani će novčana sredstva pomoći u proširenju adventističke Škole za medicinske sestre i primalje, uspješne škole sa 770 učenica, koja je 2015. godine otvorena sa samo 22 učenice. Navala na školu je velika, a nedostaju joj kapaciteti za prijam dodatnih učenica. Darovi trinaeste subote pomoći će u izgradnji novih učionica i dodatnih spavaonica, omogućujući većem broju učenica da se upišu u školu. Ovo je prava misijska škola sa samo trideset posto učenica koje pripadaju Adventističkoj crkvi. Svakako pročitajte o Achiai, jednoj od učenica za medicinske sestre koju sam upoznao u školi.

Drugi projekt misije je otvaranje dvojezične englesko-francuske osnovne škole u Bandjounu u Kamerunu. Dužnosnici crkve su mi rekli da se kvalitetno obrazovanje u Kamerunu posebno traži, osobito u međunarodnoj školi s nastavom na engleskom i francuskom jeziku, a nova škola obećava ispuniti tu važnu ulogu.

“Ovdje se cijeni adventističko obrazovanje”, rekao je Isaac Yenge, izvršni tajnik za misiju u Kamerunskoj uniji, tijekom obilaska dviju adventističkih škola u glavnom gradu Yaoundéu, od kojih svaka ima oko 3.700 učenika.

Neizostavno pročitajte iskustva o vjeri djece u Kamerunu!

Ako ovoga tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo vam razne fotografije i druga gradiva koja prate svako iskustvo.

Više podataka dostupno je uz svaku životnu priču. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Fotografije možete pokazati djeci na računalu ili na mobilnom uređaju tijekom čitanja iskustva, ili možete otisnuti fotografije i njima urediti dječji odjel ili crkvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti i PDF s činjenicama i aktivnostima iz Zapadne centralnoafričke divizije na bit.ly/wad-2023. PDF verziju *Vijesti za djecu* na engleskom jeziku možete preuzeti na bit.ly/childrensmission. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Misijske crteže koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako ste pronašli izrazito učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, molim vas da mi to opišete na mcchesneya@gc.adventist.org. Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u dvama projektima Zapadne centralnoafričke divizije:

- Škola za medicinske sestre i primalje adventista sedmog dana, Asamang, Abrepo Tikese, Gana.
- Dvojezična englesko-francuska osnovna škola, Bandjoun, Kamerun.

7. listopada 2023.

Moli se sve vrijeme! Kamerun

Celeste ima pet godina i živi u afričkoj državi Kamerun. Ona se sve vrijeme moli. Kad se nešto dogodi, uvijek kaže majci: “Znaš li zašto se to dogodilo? To je zato što sam se molila.” Jednom se majka požalila na glavobolju. Glava ju je baš nepodnošljivo boljela. Celeste se rastužila zbog majke i tiho se iskrala u svoju sobu. Malo kasnije vratila se majci.

“Mama, boli li te još uvijek glava?” pitala je.

“Ne”, rekla je majka.

“Znaš li zašto?” nastavila je. “Zato što sam se molila za tebe.”

Majka se nasmiješila. Bila je sretna što se njezina djevojčica molila za nju.

Celeste ide u vrtić, a ponekad joj se domaća zadaća čini jako teškom. Neki dan se mučila i mučila sa zadatkom. Kad je konačno završila, otrčala je do majke.

“Mama, znaš li zašto sam uspjela napraviti zadaću?” rekla je. “To je zato što sam se molila.”

Majka se nasmiješila. Svidjelo joj se kako Celeste sve vrijeme razgovara s Isusom. Jednog dana majka je pozvala Celeste.

“Celeste”, rekla je. “Tvoj prijatelj je bolestan.”

Djevojčica se zabrinula.

“Koji prijatelj?” upitala je.

“Pastor”, rekla je majka.

Celeste je pastora svoje crkve uvijek nazivala svojim prijateljem.

“U redu, mama”, rekla je Celeste. “Molit ću se.”

Odmah se počela moliti. Te večeri su se na obiteljskom bogoslužju otac, majka i Celeste držali za ruke dok su klečali u krugu za molitvu. Kad je došao red na Celeste, molila se za pastora: “Dragi Bože, molim Te, ozdravi mojeg prijatelja.”

Celeste se nastavila moliti sve dok pastor nije ozdravio. Zatim je rekla: “Mama, znaš li zašto je moj prijatelj dobro? To je zato što sam se molila.”

Jedne noći Celeste je nešto ružno sanjala. To ju je užasno uplašilo. Na obiteljskom bogoslužju zamolila je oca da se moli za nju, što je on i učinio. Sljedećeg jutra Celeste se probudila s osmijehom.

“Mama, nisam ružno sanjala!” uzviknula je. Od tada se njezin otac svake večeri moli da Celeste ne sanja loše snove. Svakog jutra Celeste se nasmiješi i uzvikuje: “Mama, nisam ružno sanjala!”

Jednog jutra Celeste se probudila s posebno velikim osmijehom. “Mama, lijepo sam sanjala!” rekla je. “Sanjala sam Isusa. Bila sam u mnoštvu djece, a Isus mi je dao dar.”

Zatim je rekla pomalo tužno: “Ali se ne mogu sjetiti koji je to dar bio.”

Sad je bio red na majku da se nasmiješi. Bila je sretna što je Celeste usnula tako lijep san. Postala je radoznala i htjela je znati više.

“Kako znaš da je to bio Isus?” pitala je. “Kako je izgledao?”

Djevojčica nije znala opisati Isusa niti objasniti kako je znala da je to On.

“Jednostavno znam”, rekla je odlučno.

Kako je Celeste znala da je to Isus? Možda zato što sve svoje vrijeme provodi razgovarajući s Njim. Uvijek se moli, a Isus joj je postao najbolji Prijatelj. Svakako bi trebala znati prepoznati svojeg najboljeg Prijatelja.

Biblija nas uči da budemo poput Celeste i razgovaramo s Isusom sve vrijeme: “Molite bez prestanka.” (1. Solunjanima 5,17)

Razgovarate li i vi s Isusom sve vrijeme?

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke škole u Celesteinoj rodnoj zemlji Kamerunu, u kojoj će djeca moći učiti o radosti razgovora s Isusom sve vrijeme. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Bandjoun u Kamerunu, gdje će dar trinaeste

subote ovog tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

- Pitajte djecu za što se Celeste molila u opisanom iskustvu. Odgovori: Molila se za majčinu glavobolju; za pomoć oko domaće zadaće; za ozdravljenje pastora; te da ne sanja ružne snove. Pitajte djecu za što se mogu moliti ovaj tjedan. Podsjetite ih da Biblija kaže da “mole bez prestanka” (1. Solunjanima 5,17) i izazovite ih da budu poput Celeste te da razgovaraju s Isusom o svemu.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i središnju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovaj izvještaj o misiji ukazuje na sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

14. listopada 2023.

Lomljenje kruha

Kamerun

Do šest sati ujutro mali David bio je obučen i spreman za polazak u vrtić. Majka mu je predala njegov ruksak natrpan udžbenicima, papirima, olovkama i — što je najvažnije — doručkom. Doručak je bio mekan i ukusan komad kruha. Vrtić je započeo radom u sedam sati. Nakon nekoliko pouka, konačno je došlo vrijeme za doručak. David je nestrpljivo izvukao kruh iz ruksaka. Bio je baš gladan!

Dok se pripremao za jelo, mali dječak koji je sjedio pokraj njega je progovorio:

“Možeš li podijeliti doručak sa mnom?” David je vidio da dječak nema kruha jer mu njegova majka nije spakirala doručak. David je otkinuo komad kruha.

“Izvoli”, rekao je.

Kad je dječak od Davida uzeo kruh, prišao im je drugi dječak.

“Možeš li podijeliti doručak sa mnom?” upitao je.

David je vidio da ni taj dječak nema kruha. Majka mu također nije spakirala doručak. David je otkinuo još jedan komad kruha. “Izvoli”, rekao je.

Zatim je došao i treći dječak. David je odmah znao što želi. Vidio je da dječak nije doručkovao i da je sigurno gladan. Naravno, dječak je imao pitanje:

“Možeš li podijeliti doručak sa mnom?” Davidu nije ostalo mnogo kruha. Pitao se što učiniti. Tada se sjetio biblijskog događaja. Božji prorok Ilija je bio gladan te je otišao siromašnoj majci po pomoć. Pitao ju je: “Možeš li podijeliti obrok sa mnom?” Ali u zemlji je vladala glad, a majka je imala brašna i ulja samo da ispeče posljednji kruh. Namjeravala je kruh pojesti sa sinom, ali ga je podijelila s Ilijom. Bog ju je nagradio čudom. Osigurao je beskrajne zalihe brašna i ulja, a majka je mogla peći kruh sve dok glad nije prestala. Ona i njezin sin nikada nisu bili gladni. Dječak David je taj biblijski događaj čuo u subotnjoj školi. Učiteljica subotnje škole rekla je djeci: “Trebamo dijeliti s onima koji su gladni.”

David, dječak iz Kameruna, prelomio je posljednji komad kruha napola. “Izvoli”, rekao je gladnom dječaku. David i tri dječaka grickali su ukusan i mekan kruh. Bio je to dobar doručak. David se osjećao dobro što je mogao pomoći drugim dječacima. Njegov vlastiti doručak nije bio obilan, ali on nije oglasnio prije završetka vrtića i otišao je kući na ručak.

Sutradan se ponovilo isto. Kad je David izvadio svoj kruh za doručak, drugi dječaci su ga zamolili da ga podijeli s njima. David je ponovno dijelio i ponovno se osjećao dobro. Nakon toga su djeca svakog dana molila Davida da podijeli svoj doručak s njima.

Mnogo toga se promijenilo kad je David završio vrtić i krenuo u prvi razred. Škola je počinjala u jedanaest sati, pa je doručkovao kod kuće. Ali sada je ručao u školi. Majka mu više nije pakirala kruh. Umjesto toga, davala mu je novac za ručak kako bi si sam kupio kruh. Ali jedno se nije promijenilo. Djeca su nastavila od Davida tražiti da podijeli svoju hranu, a on je nastavio dijeliti.

Danas David ima trinaest godina, i svoju hranu dijeli s drugima već osam godina. Njegova ljubaznost je iznenadila neke prijatelje iz razreda, pa su ga upitali: “Zašto dijeliš?” David im voli govoriti o tome kako je Isus dijelio hranu s mnoštvom od pet tisuća ljudi, ili o tome kako je Isus dijelio hranu s mnoštvom od četiri tisuće ljudi, ili kaže da je Isus sve podijelio sa svojim učenicima. “Želim dijeliti poput Isusa”, kaže David.

Davidova velikodušnost dobro je utjecala na njegove prijatelje iz razreda. Kad su ga vidjeli da dijeli svoju hranu, i oni su je počeli dijeliti onima koji je nisu imali. David kaže da je sretan što može dijeliti svoje obroke: “Ponekad sam gladan jer dajem toliko hrane, ali sretan sam što mogu slijediti Isusov primjer dijeljenja. Vjerujem da tako svojim prijateljima dijelim i Isusovo svjetlo.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti adventističku školu u Davidovoj rodnoj državi, Kamerunu, u kojoj će djeca moći učiti o radosti dijeljenja Božjih blagoslova s drugima. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

• Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Bandjoun u Kamerunu, u kojem će dar trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

• Pročitajte djeci iskustvo Ilije s udovicom (1. o Kraljevima 17,8-19) i hranjenju pet tisuća (Matej 14,13-18) te četiri tisuće ljudi (Matej 15,32-35). Izazovite djecu da budu poput udovice i Isusa te da dijele s drugima.

• Poučite djecu biblijskom načelu da nas Bog blagoslivlja kako bismo mogli podijeliti blagoslov s drugima (vidi Djela 20,36 i Galaćanima 6,2). Ellen G. White također opširno piše o ovom načelu: “Trebamo od Boga tražiti blagoslove koje ćemo dijeliti bližnjima. Sposobnost primanja može se sačuvati jedino davanjem.” (*Isusove uspredbe*, stranica 91). Na drugom mjestu ona dodaje: “Oni koji primaju da bi dali, osjećat će najveće zadovoljstvo u ovom životu.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 6, stranica 164)

• Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

• Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Zapadne centralnoafričke divizije: bit.ly/wad-2023.

• Ovo iskustvo iz misije ukazuje na sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

21. listopada 2023.

Glas u noći Kamerun

Jedne večeri je jedan otac u Kamerunu zamolio svojeg sedmogodišnjeg sina Iliju da mu izmasira vrat i ramena prije spavanja. Oca su često boljeli vrat i ramena, a masaža mu je pomogla da se opusti i osjeća bolje. Ilija je volio pomagati ocu i često ga je masirao prije spavanja. Ali žarulja u dnevnoj sobi je bila prigušena i Ilija nije mogao dobro vidjeti, pa je otrčao u svoju spavaću sobu po svjetiljku.

Baš kad je Ilija ušao u svoju sobu, svjetlo se ugasio. Bio je mrak i ništa nije mogao vidjeti. Kroz otvoreni prozor osjetio je jak vjetar, a zatim je čuo glas:

“Ilija. Ilija. Ilija.” Ilija nije prepoznao glas. To nije bio muški glas. To nije bio niti ženski glas. Činilo se kao da su muški i ženski glas pomiješani.

Ilija se uplašio. Stajao je nepomično. Skamenio se. Pitao se tko ga to zaziva.

Polako — ni pretiho, ni preglasno — upitao je: “Tko je?”

Glas je odgovorio: “To sam ja.”

Ali Ilija još uvijek nije znao tko je to. Bio je toliko uplašen da je zaboravio pomoliti se. Zatim je čuo drugi glas: “Ako ne možeš pronaći svjetiljku, vrati se da se zajedno pomolimo. Već je kasno i moraš ići na spavanje.”

Ovaj glas je Ilija prepoznao. To je bio otac! Odmah se prestao toliko bojati.

U tom trenutku svjetlo se ponovno upalilo.

Ilija je pogledao po sobi i odmah je na podu ugledao svjetiljku prekrivenu košuljom. Zgrabio ju je i vratio se u dnevnu sobu.

“Prekasno je za masažu”, rekao je otac. “Odradit ćemo je ujutro.”

Otac nije primijetio da je Ilija bio posebno tih dok su se molili. Ilija mu nije rekao za glas. Nije mislio da bi to oca zanimalo.

Penjući se na krevet, Ilija se pomalo bojao, ali onda se sjetio Psalma 23 i ponovio ga napamet:

“Gospodin je pastir moj, oskudijevati neću.

Na pašnjake me zelene poliježe, vodi me na mirne vode.

Dušu moju okrepljuje; upućuje me stazama pravednosti poradi imena svojega.

Pa da i dolinom sjene smrti prolazim, zla se bojati neću, jer ti si sa mnom. Tvoja šiba i štap tvoj, oni me tješe.

Stol preda mnom prostireš na oči neprijateljima mojim; uljem si mi glavu pomazao, čaša se moja prelijeva.

Zacijelo, dobrota i milosrđe pratit će me sve dane života mojega; i prebivat ću u domu Gospodnjemu kroz dane mnoge.”

Završivši psalam, Ilija je zaspao. Spavao je mirno.

Sljedećeg dana Ilija je rekao majci za taj glas, a ona se odmah pomolila s njim. “Gospodine,” rekla je, “Ti znaš što se dogodilo, i Ti poznaješ glas koji je zvao Iliju. Želim da čuvaš moje dijete, jer Ti si čvrsta Stijena. Ti se suprotstavljaš svakom duhu koji Te ne poštuje. Molimo u ime Isusovo, Amen.”

Ilija je znao da ga glas više neće zvati. I nije.

Dio darivanja trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke škole u Ilijinoj rodnoj zemlji, Kamerunu, u kojoj će djeca moći učiti o Bogu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoj darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Bandjoun u Kamerunu, gdje će dar trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

- Pitajte djecu što mogu učiniti u iskustvu poput Ilijinog. Potaknite ih na molitvu. Recite da i oni, poput dječaka Ilije, mogu ponavljati omiljeni biblijski redak. Potaknite ih da se povjere odrasloj osobi kojoj vjeruju.

• Ispričajte događaj u kojem je Bog noću pozvao dječaka Samuela u 1. Samuelovoj 3,1-10. Samuel se, poput malog Ilije, sigurno uplašio dok je čuo nepoznati glas u mraku, ali je rekao odrasloj osobi od povjerenja, svećeniku Eliju. Eli mu je objasnio da je to Božji glas i naučio Samuela kako treba razgovarati s Bogom. Nakon toga Samuel je postao prorok i vođa Izraela, a Bog mu se još mnogo puta obratio. Pitajte djecu je li Samuel poznavao Božji glas kad mu se Bog sljedeći put obratio. Da!

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo iskustvo iz misije ukazuje na cilj duhovnog rasta br. 5 strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: “Poučiti pojedince i obitelji životu ispunjenom Duhom.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

- Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

28. listopada 2023.

Ružni snovi Kamerun

Desetogodišnja Emmanuelle je čvrsto spavala u krevetu u afričkoj državi Kamerun. Ali san je bio poput stvarnog života.

Emmanuelle je u snu vidjela ženu kako razgovara s muškarcima s dugim noževima.

“Idite”, rekla im je žena.

Zatim se izravno obratila Emmanuelle.

“Šaljem svoje sinove po tebe”, rekla je.

Emmanuelle je vidjela kako muškarci idu prema njoj. Osjetila je oštru bol.

U tom trenutku se probudila. Bila je uplašena i plakala je.

Iako nije mogla ništa vidjeti u mračnoj spavaćoj sobi, još uvijek je mogla čuti glas žene kako govori: “Šaljem svoje sinove po tebe. Šaljem svoje sinove po tebe.”

Emmanuelle je teško disala.

Odjednom su majka i otac stajali iznad njezina kreveta. U susjednoj sobi u kojoj su spavali čuli su je kako plače. Spustili su se na koljena pored kreveta.

“Gospodine naš, Bože naš, dajemo Ti slavu jer si nam dopustio da imamo ovo dijete”, molila se majka. “Sada je dovodimo pred Tebe. Molimo Te da otjeraš neprijatelja daleko od nje i da je zaštitiš. U ime Isusovo molimo, amen.”

Kad je majka završila s molitvom, Emmanuelle je ponovno mogla disati. Prestala je plakati i više nije osjećala strah. Ispričala je roditeljima o zastrašujućem snu. Zahvalila se majci što se molila za nju.

“Znam da će Bog uslišati tvoju molitvu”, rekla je.

Nakon što su roditelji otišli, Emmanuelle se tiho molila. Naučila se moliti još kad je bila mala, ali bila je toliko uplašena da je zaboravila pomoliti se.

“Gospodine, pomози mi”, molila se. “Molim Te da zbuniš one koji me žele uništiti. Bori se za mene uvijek i zauvijek. Amen.”

Nakon toga je zaspala.

Ali sljedeće noći opet je sanjala isti san. Opet je vidjela ženu i osjetila je bol. Probudila se preplašena i uplakana. Nije mogla disati. Majka i otac su dojurili u njezinu sobu. Majka se ponovno molila i Emmanuelle je opet mogla disati.

San se ponovio sljedeće noći. I sljedeće. I sljedeće. Sanjala je isti san svake noći puna dva tjedna. Emmanuelle se počela bojati ići u krevet na spavanje.

Majka više nije znala što da u čini, pa se obratila pastoru. Kad je pastor čuo za snove, upriličio je posebno vrijeme molitve za Emmanuelle. On i nekoliko crkvenih starješina došli su u Emmanuellein dom i molili se za nju.

Tada su ružni snovi prestali.

Emmanuelle ne razumije zašto je nastavila imati loše snove nakon što se molila. Ne razumije zašto je nastavila imati loše snove nakon što se majka molila. Također, ne razumije zašto su loši snovi prestali nakon što su se pastor i starješine molili. Ali razumije da je Bog čuo sve njihove molitve i da postoji nešto posebno u posredničkoj molitvi kad se ljudi mole za nekoga drugoga.

Prošla je godina dana od posljednjeg lošeg sna i Emmanuelle se više nije bojala ići na spavanje.

“Sigurna sam da kad god zazovem Gospodnje ime, On će biti tu da mi odgovori”, kaže Emmanuelle. “Vjerujem u Gospodina Isusa Krista koji mi pomaže.”

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju adventističke osnovne škole u Kamerunu, gdje će djeca moći učiti o Bogu koji uklanja ružne snove. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Bandjoun u Kamerunu, gdje će dar trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

- Pitajte djecu što rade kad ružno sanjaju. Potaknite ih da se mole odmah čim se ružan san dogodi. Također ih potaknite da se mole i prije spavanja, te da se u vezi svojih strahova povjere roditelju ili drugoj odrasloj osobi kojoj vjeruju.

- Učite djecu da Bog čuje molitve svakog djeteta i da je sigurno čuo Emmanuelleine molitve. Postoji nešto posebno u molitvama drugih ljudi. One se nazivaju posredničke molitve. Kad su majka, pastor i crkveni starješine molili za Emmanuelle, primjenjivali su posredničku molitvu. Pitajte djecu tko se koristio posredničkom molitvom u Bibliji. Mogući odgovori: Job (Job 1,4.5); Mojsije (Izlazak 32,11-13, Brojevi 14,13-19); Ilija (1. o Kraljevima 17,21.22); Elizej (2. o Kraljevima 4,18-37); Daniel (Daniel 9); i Isus (Ivan 11,41; 17,20). Potaknite djecu da se mole za druge.

- Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo iskustvo iz misije ukazuje na cilj duhovnog rasta br. 5 strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: “Poučiti pojedince i obitelji u živote ispunjene Duhom.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

- Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

4. studenoga 2023.

Dovođenje oca u crkvu Kamerun

Subota je bio sretan dan za šestogodišnju djevojčicu zvanu Mefouma u afričkoj državi Kamerun. Voljela je pjevati pjesme o Bogu u crkvi. Voljela je slušati biblijske izvještaje o Bogu. Posebno se voljela moliti Bogu.

Ali primjećivala je tugu na majčinu licu. Majka je bila tužna jer otac nije bio u crkvi. Bio je kod kuće.

Tada je Mefouma primijetila da njezina majka ne spava dobro. Imala je noćne more.

“Što nije u redu?” upitao je otac majku. “Zašto noću ne spavaš dobro?”

“Vjenčani smo, ali nismo ujedinjeni”, rekla je majka.

Otac je izgledao zbunjeno.

“Kako to misliš?” upitao je.

Mefouma se također upitala što je majka mislila.

“Unatoč svemu što mi daješ, nisam sretna”, rekla je majka. “U crkvi nam govore da bismo se trebali zajedno moliti, zajedno čitati Bibliju i zajedno ići u crkvu. Ali mi ne idemo zajedno u crkvu.”

Otac se namrštio. “Nije bitno idemo li zajedno u crkvu ili ne”, rekao je.

Ali majka je stvarno željela da otac ide u crkvu s njom i Mefoumom. Nije znala što učiniti. Mogla je samo plakati.

Mefouma je bila tužna kad je vidjela majku kako plače. “Jesi li razgovarala s Bogom?” upitala je majku.

Kad je sljedeći put vidjela majku kako plače, ponovno je upitala: “Jesi li razgovarala s Bogom?”

Majka se počela moliti, a onda joj je sinula odlična zamisao.

“Mefouma, u subotu ispričaj ocu što si naučila u crkvi”, rekla je. “Možda će tebe poslušati.”

Sljedeće subote Mefouma je došla kući iz crkve i govorila ocu o Abrahamovoj vjeri.

“Abraham je bio čovjek velike vjere”, rekla je. “Kad mu je Bog rekao da krene, otišao je bez ikakvih pitanja.”

Sljedeće subote ispričala je ocu kako je Isus kršten u rijeci Jordan.

Prošle su dvije godine, a Mefouma je sve vrijeme govorila ocu što je naučila. No, otac još uvijek nije došao u crkvu.

Kad je Mefouma imala osam godina, pozvana je da govori u crkvi. Sva su djeca sudjelovala u posebnom dječjem bogoslužju, a Mefouma je imala propovijed. Pozvala je svojeg oca da je dođe slušati te je on tako prvi put došao u crkvu. Zakasnio je, ali je stigao na vrijeme da čuje djevojčicu kako propovijeda.

Mefouma je govorila o molitvi. Molila je očeve i majke da svoju djecu uče moliti. Pozvala je dječake i djevojčice da se mole za svoje roditelje.

Te večeri, prije spavanja, Mefouma je prišla ocu. “Tata, kad se ti ujutro probudiš, uvijek obučeš odijelo i žuriš se da ne zakasniš na posao”, rekla je. “Ali kad sam te pozvala u crkvu, zakasnio si i nisi se obukao toliko lijepo kao kad ideš na posao.”

Zatim se molila: “Molim Te, Bože, nemoj odustati od mojeg tate. Spasi nas. Amen.”

Kad je završila s molitvom, vidjela je da je otac plakao.

Sljedeće subote otac je otišao u crkvu, a subotu nakon toga odlučio je predati svoje srce Isusu i krstiti se.

Nakon toga, subota je postala vrlo sretan dan za djevojčicu imena Mefouma iz afričke države Kamerun. Majka je bila sretna, otac je bio sretan, a Mefouma je bila posebno sretna.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke osnovne škole u Mefouminoj rodnoj zemlji Kamerunu, u kojoj će djeca moći učiti o Bogu koji čuje molitve. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Bandjoun u Kamerunu, gdje će dar trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

- Dvije godine nakon što joj se otac krstio, Mefouma je umrla od neočekivane bolesti kad je imala samo deset godina. Njezina majka Genevieve poslala je ovo iskustvo s Mefoumom i rekla kako ona i njezin suprug nestrpljivo čekaju ponovno da budu s njom kad Isus opet dođe.

- Potaknite djecu da se mole za svoje roditelje i ostale članove obitelji.

- Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo ukazuje na sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”. Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

- Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

11. studenoga 2023.

Pjesme i sapun Kamerun

Bila je to vrlo posebna subota u afričkoj državi Kamerun.

Zapravo, bila je to vrlo posebna subota diljem svijeta. Bila je to treća subota u mjesecu svibnju. Znete li što je toliko posebno te treće subote u svibnju? Treće subote u svibnju je Svjetski dan izviđača — dan kada izviđači u cijelom svijetu slave to što su izviđači.

Što znači biti izviđač?

Ketsia i ostali izviđači u njezinom klubu proveli su neko vrijeme razmišljajući o ovom pitanju.

“Što znači biti izviđač?” pitali su se. “Znači li to čitati Bibliju i upamtiti što u njoj piše? Znači li to dobivanje znački? Znači li to okupljanje zbog zabavnih aktivnosti?”

Složili su se da je sve to važno. Ali ima nešto još važnije. Odlučili su da biti izviđač znači pomagati drugima. To znači pomoći ljudima u nevolji, baš kao što bi to Isus činio da danas hoda zemljom. To znači biti Isusove ruke i noge.

Ketsia i njezini prijatelji odlučili su proslaviti Svjetski dan izviđača posjećujući djecu koja nisu imala roditelje i bila su siročad.

U subotu poslijepodne su Ketsia i četrnaestero drugih izviđača otišli s odraslim voditeljem izviđača u sirotište u kojem je živjelo dvadesetero djece. Djeca su znala da izviđači dolaze i nestrpljivo su ih dočekala u velikoj prostoriji u sirotištu.

Izviđači su stajali s jedne strane sobe i predstavljali se djeci. Kad je došao red na Ketsiju, nasmiješila se i rekla: “Zovem se Ketsia i imam devet godina. Ja sam adventistica sedmog dana i pripadam izviđačima.” Najmlađi izviđač imao je sedam godina, a najstariji jedanaest. Svi su rekli da su adventisti i izviđači.

Zatim su se djeca predstavila. Najmlađe dijete imalo je tri godine, a najstarije osamnaest. Nitko od njih nije bio adventist ili izviđač, ali željeli su saznati više o adventistima i izviđačima.

Kad je upoznavanje završilo, voditelj je rekao svima da se okupe.

“Pjevat ćemo kršćanske pjesme”, pozvao ih je.

Ketsia i ostali izviđači oduševljeno su pjevali o Isusu. Uz neke su pjesme pljeskali rukama, a uz druge izvodili pokrete rukama.

Kad su izviđači otpjevali desetak pjesama, djeca su ih zamolila da ih ponovno otpjevaju. Svidjelo im se ono što su vidjeli i čuli.

Izviđači su ponovno pjevali pjesme, a djeca su slušala s blistavim osmijesima na svojim licima.

Zatim je voditelj izviđača održao kratku propovijed. Poručio je siročadi da, iako nemaju roditelje, imaju nebeskog Oca koji im je uvijek spreman pomoći. Propovijed je završio molitvom za siročad.

Tada je došao trenutak koji je Ketsia čekala. Došlo je vrijeme za dijeljenje darova. Ketsia i ostali izviđači donijeli su četvrtaste komade smeđeg sapuna da ga daju siročadi. Sapun je bio dobar za kupanje i pranje rublja. Djeca nisu imala svoj sapun te su se ponekad morala kupati ili prati rublje bez ikakvog sapuna.

Ketsia je šestogodišnjoj djevojčici dodala dva četvrtasta komada smeđeg sapuna. Mala djevojčica se široko nasmiješila. Bila je tako sretna!

“Hvala!” — uzviknula je primajući dar.

Kad je Ketsia vidjela njezin osmijeh i čula njezinu zahvalnost, također se osjećala sretnom. Bila je sretna što su ona i ostali izviđači mogli podijeliti pjesme i sapun s tom djecom.

Nakon posjeta, odrasli vođa izviđača je poveo izviđače njihovim kućama.

“To je bila nevjerovatna subota”, rekla je Ketsia. “Želja mi je ponovno imati takvo iskustvo pomaganja ljudima u nevolji.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke škole u Ketsijinoj rodnoj zemlji Kamerunu, u kojoj će djeca učiti pomagati drugima, kao što je činio Isus. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Kameruna na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Bandjoun u Kamerunu, u kojem će dar trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći u izgradnji dvojezične osnovne škole u kojoj će djeca učiti na francuskom i engleskom jeziku.

- Potaknite djecu da pomognu drugima, bilo kroz njihov klub izviđača ili na drugi način. Pitajte ih kako mogu pomoći drugima. Mogući odgovori: darovati hranu u javne kuhinje ili izravno nekome u potrebi; darovati odjeću; posjetiti bolnicu ili starački dom kako bi pjevali i molili se; pisati kratka pisma ili čestitke za bolesne ljude.

- Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Naučite više o Svjetskom danu izviđača na: bit.ly/Adventurer-Day.

- Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

- Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

18. studenoga 2023.

Strah od noći Gvineja

Majka je dozivala malu petogodišnju Adamu u njihovom domu u afričkoj državi Gvineji.

“Vrijeme je za spavanje!” rekla je.

Adama nije htjela ići u krevet.

“Ne”, rekla je podigavši pogled prema majci. “Ne želim ići u krevet.” Ali majka nije izgledala sretno.

“Hajde, Adama”, preklinjala je. “Vrijeme je za spavanje.”

“Ne”, rekla je Adama. “Ne želim ići u krevet.”

Sada je majka bila ljutita.

“Pođi u krevet!” zahtijevala je.

Ali Adama i dalje nije htjela otići u krevet. Strah joj se vidio na licu. Počela je plakati.

“Ne”, cvilila je. “Ne želim ići u krevet.”

Adama nije htjela ići u krevet jer se bojala. Bojala se noći. Svake noći u proteklom tjednu sanjala je isti ružan san. Nije se mogla sjetiti sna kad bi se probudila, ali uvijek bi se budila vrišteći i plačući.

Sada je Adama pogledala majčino strogo lice i vidjela da više nema smisla raspravljati se s njom. Morala se pokoriti. Nevoljko i polako uputila se prema krevetu. Ali bila je previše uplašena da bi spavala. Okretala se i okretala. Činilo se kao da je prošla vječnost dok napokon nije zaspala.

Zatim se, u tami noći, probudila vrišteći i plačući. “Mama, dođi ovamo!” vrisnula je. “Pomozi mi!”

Prošle su dvije godine. Svake večeri bilo je isto. Adama je postala slaba i bolesna zbog nedostatka sna. Toliko se bojala noći. Nije znala što učiniti. Niti majka nije znala što učiniti.

Onda je njena tetka, koja je živjela daleko u velikom gradu Conakryju, glavnom gradu Gvineje, čula za nju i imala je dobar prijedlog.

“Dopusti mi da Adamu odvedem u adventističku crkvu”, rekla je Adaminoj majci. “Pastor se može moliti za nju.”

Majka nije bila kršćanka. Niti Adama nije bila kršćanka. Teta također jedno vrijeme nije bila kršćanka, ali u jednom trenu se užasno razboljela i jedan adventistički misionar se molio za nju. Isus ju je izliječio, a ona Mu je predala svoje srce. Sada je živjela u kući pored adventističke crkve.

Majka je pristala dopustiti tetki da odvede djevojčicu. Adama je spakirala svoju malu putnu torbu i otišla s tetom u Conakry.

Pastor je ljubazno pogledao Adamu dok mu je teta govorila njezino iskustvo. Bio je tužan što djevojčica već dvije godine ne može dobro spavati. Zamolio je sve članove crkve da se mole za Adamu. “Ako su to demonski napadi, tražit ćemo u ime Isusa da napadi prestanu”, rekao je.

Te su večeri pastor i drugi članovi crkve molili za Adamu i te je noći Adama čvrsto spavala. Nije imala ružne snove. Tako je bila sretna kad se ujutro probudila! Isus je čuo molitve! Prvi puta u dvije godine prespavala je cijelu noć.

Prošla je godina dana otkako je Adama imala posljednji ružan san. Sada ima osam godina i više se ne boji noći. Živi s tetom pored adventističke crkve i pohađa adventističku školu.

“Više se ne bojim”, kaže ona. “Živim dobrim životom. Isus je uslišao naše molitve!”

Dio darova trinaeste subote prije tri godine pomogao je izgraditi nove učionice adventističkoj školi u Conakryju u Gvineji, tako da više djece poput Adame može učiti o Isusu koji odgovara na molitve i tjera ružne snove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Gvineje na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj glavnog grada Conakryja u kojem je dar trinaeste subote prije tri godine pomogao da se crkvena škola proširi kako bi primila više djece.

- Pročitajte kako je Adamina teta Oumou upoznala Isusa: bit.ly/Adama-Auntie.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo govori o sljedećim ciljevima strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

25. studenoga 2023.

Voli svojega susjeda Gana

Starija gospođa dozivala je sedmogodišnjeg Eliota u afričkoj državi Gani.

“Vidim da ne ideš u crkvu”, rekla je. “Dođi sa mnom u crkvu!”

Eliot je pogledao susjedu koju je zvao “tetka”. Bila je u pravu. Nije išao u crkvu, ali svidjela mu se ta zamisao. On i njegova obitelj doselili su se u susjedstvo prije samo nekoliko tjedana i još nije imao prijatelja. Štoviše, bio je znatiželjan saznati nešto o Bogu.

“Hvala vam što ste me pozvali”, rekao je. “Idem pitati majku za dopuštenje.”

“To je dobra zamisao”, rekla je tetka. “Kad ti dade dopuštenje, budi spreman za polazak u subotu rano ujutro i obuci svoju najbolju odjeću. Idemo proslavljati Boga.”

Eliot je otrčao kući pitati majku za dopuštenje i ona mu ga je dala.

U subotu ujutro Eliot se probudio uzbuđen zbog odlaska u crkvu. Tada se sjetio da ga je teta upozorila da ne kasni. Brzo se obukao u svoju najbolju odjeću i otrčao do susjedne kuće.

“Spreman sam za polazak!” rekao je čim je tetka otvorila vrata.

“Subotnji blagoslov!” rekla je tetka.

Pažljivo je pogledala dječaka.

“Jesi li doručkovao?” pitala je.

Eliot je odmahnuo glavom. Otišao je od kuće prije nego što je majka završila s pripremanjem doručka.

“Želiš li jesti?” pitala je tetka.

Eliot je klimnuo glavom.

“Dobro”, rekla je tetka. “Moraš jesti.”

Uz gulaš od rajčice poslužila mu je rižu. Bilo je ukusno. Nakon što je jeo, Eliot je ušao u automobil s tetkom i njezinom obitelji te su otišli u crkvu.

Eliot nije poznao nikoga u subotnjoj školi i osjećao se sramežljivo. Sjedio je sasvim sâm, ali to mu nije smetalo. Bio je zadivljen kad je prvi put čuo za Nou i njegovu lađu. Shvatio je da je

važno slušati Boga. Noa je poslušao Boga i ušao u lađu. Noina obitelj je poslušala Boga i ušla u lađu. Čak su i životinje poslušale Boga i ušle u lađu; ali nitko drugi nije poslušao Boga i svi su umrli u potopu. Eliot je odlučio uvijek slušati Boga.

Kod kuće je Eliot pričao majci o Noi.

“To je dobro iskustvo”, rekla je majka. “Trebao bi biti poput Noe i slušati Boga.”

Eliot se nasmiješio. Već je sâm sebi obećao da će uvijek slušati Boga.

“Svidjelo mi se ići u crkvu s tetkom”, rekao je. “Želim ići svake subote.”

Sljedeće subote ponovno je otišao u crkvu s tetkom, ali ovoga se puta nije osjećao tako sramežljivo. Neka djeca su čak i razgovarala s njim te je stekao nove prijatelje.

Osobito je uživao u biblijskom izvještaju koji je, kad se vratio kući, ispričao majci.

Kako je vrijeme prolazilo, majka se svaki put sve više radovala slušati događaje koje je Eliot prepričavao nakon crkve. U njoj je rasla želja da čuje još više biblijskih događaja. Tako je jedne subote otišla u crkvu s Eliotom. Eliot je bio tako sretan!

Prošlo je dosta vremena, a Eliotov stariji brat i sestra također su počeli ići u crkvu s tetkom, Eliotom i majkom.

I tako se dogodilo da obitelj koja nikada nije išla u crkvu sada ide u crkvu svake subote.

Eliot sada ima dvanaest godina i toliko je sretan što ga je tetka pozvala u crkvu kad je imao samo sedam godina.

“Kad bi drugi adventisti voljeli svoje susjede kao što je tetka voljela mene, mogli bi pridobiti mnogo ljudi za Krista”, rekao je. “Ako se prema ljudima odnosimo s ljubavlju, lako možemo pridobiti njihova srca za Krista.”

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će školi za medicinske sestre u Eliotovoj domovini, Gani. U školi za medicinske sestre poučava se učenike o Isusu i kako pomoći bolesnima. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Gane na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Asamanga u Gani, gdje će dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći adventističkoj školi za obuku medicinskih sestara i primalja.

- Potaknite djecu da budu poput spomenute tetke i pozovu svojeg prijatelja ili prijateljicu u subotnju školu, ili svojeg susjeda u crkvu.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo govori o sljedećim ciljevima strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

2. prosinca 2023.

Propovjednikovo srce Gana

Kad je Dacosta imao sedam godina, pohađao je poseban tečaj za djecu u afričkoj državi Gani.

Bilo je ljeto, a on i još 290 djece spavali su u internatima tijekom tog zanimljivog vikenda. U subotu je desetogodišnja djevojčica po imenu Gifty propovijedala o drugom Isusovom dolasku.

Dacosti se propovijed jako svidjela. Jedva je čekao vidjeti Isusa kako dolazi na oblacima slave.

Nakon propovijedi jedna je odrasla osoba upitala djecu: “Koliko vas bi željelo propovijedati kao Gifty? Ako želite, recite svojim roditeljima i pridružite se klubu propovjednika.”

Dacosta nikada nije čuo za klub propovjednika, ali pomislio je: “Ako ta djevojčica može propovijedati, mogu i ja!”

Nekoliko subota kasnije Dacosta je u svojoj crkvi saznao da će se novi klub propovjednika sastati u tri sata poslijepodne. Sjetio se svoje želje da propovijeda poput desetogodišnje Gifty te je otišao na prvi sastanak kluba.

Učitelj je izazvao njega i drugu djecu da napamet nauče redak iz Evanđelja po Ivanu 14,1. “Vratite se sljedeće subote i recitirajte ga napamet”, rekao je učitelj.

Dacosta je trudio kako bi zapamtio redak toga tjedna. Nije mogao razumjeti zašto je trebao naučiti redak napamet, kad je sve što je on htio bilo samo da želi naučiti propovijedati. Unatoč tome, naučio ga je napamet.

“Neka se ne uznemiruje srce vaše, vjerujte u Boga i vjerujte u mene”, ponavljao je iznova i iznova.

U subotu poslijepodne savršeno je recitirao taj redak. Recitirala su ga i druga djeca. Učitelj je bio zadovoljan te je rekao djeci da za sljedeći put nauče napamet Psalam 100.

Dacosta se tog tjedna trudio da napamet nauči svih pet redaka stotog psalma. Nije razumio zašto je morao pamtit i retke kad je samo želio naučiti propovijedati, ali ih je svejedno naučio napamet.

“Klikni Gospodinu, zemljo sva!” neprestano je ponavljao iz Psalma 100. “Služite Gospodinu s radošću! Dođite s poklikom pred lice njegovo! Znajte da je on, Gospodin, Bog; on nas je stvorio, a nismo se sami; njegov smo puk i ovce paše njegove. Uđite sa zahvalnicom na dveri njegove, u dvore njegove s hvalom; hvalite ga, blagoslivljajte ime njegovo! Jer dobar je Gospodin, do vijeka je milosrđe njegovo, i vjernost njegova od koljena do koljena.”

U subotu poslijepodne savršeno je recitirao Psalam 100. Druga su djeca također recitirala. Učitelj je bio jako zadovoljan te je dao djeci još biblijskih redaka.

Nakon nekog vremena učitelj je najavio posebnu subotu za djecu. Deset crkava trebalo se okupiti u proslavljanju. Učitelj je zamolio Dacostu da održi propovijed o Isusovoj usporedbi o izgubljenom sinu.

Dacosta je pristao. Nekoliko tjedana kasnije, kad je održao svoju prvu propovijed, shvatio je zašto je učitelj od njega tražio da nauči napamet toliko biblijskih redaka. Budući da se trudio da zapamti retke, bilo mu je lako zapamtiti i propovijed.

Crkveni starješine bili su vrlo zadovoljni njegovom propovijedi i rekli su da bi Dacosta trebao ponovno propovijedati.

Dacosta je uskoro propovijedao sedam dana zaredom na dječjim evangelizacijskim sastancima. Na kraju sedam dana pet je ljudi predalo svoja srca Isusu i krstilo se. Dacosta nije mogao vjerovati svojim očima! Bog je nekako iskoristio njegovo propovijedanje da navede petero ljudi da Mu predaju svoja srca!

Danas Dacosta ima četrnaest godina i voli propovijedati. Drago mu je što je kao mali dječak čuo kako desetogodišnja djevojčica propovijeda. Bog je iskoristio tu propovijed da u njegovom srcu potakne želju za propovijedanjem, a on sada planira postati evangelizator, a možda i strojarski inženjer.

Nada se da će svaki dječak i djevojčica koji čuju njegovo iskustvo također razmišljati o propovijedanju. “Samo pokušaj”, kaže on. “Nauči napamet biblijske retke i pripremi propovijed za pridobivanje duša za Isusa Krista.”

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Gane na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Asamanga u Gani, gdje će dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja podržati Adventističku školu za obuku medicinskih sestara i primalja.

- Potaknite djecu da svakog tjedna uče biblijske retke napamet, bez obzira namjeravaju li postati propovjednici ili ne. Podsjetite ih na riječi psalmista: “U srce sam svoje tvoju pohranio riječ, da protiv tebe ne sagriješim.” (Psalam 119,11) Učenje Svetog pisma napamet dobar je način da se oduprete kušnjama. Izazovite djecu da tijekom tjedna nauče napamet redak iz Psalma 119,11 i recitiraju ga sljedeće subote.

- Potaknite djecu da pitaju Boga poziva li ih da propovijedaju. Ako vidite dijete s obećavajućim darom za pamćenje i propovijedanje, razgovarajte s pastorom i djetetovim roditeljima o mogućim načinima razvijanja njegovog dara.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo ukazuje na sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više informacija posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

9. prosinca 2023.

Dacosta i đakon Gana

Dacosti je bilo dosadno. Nije mogao ići u školu jer je bila zatvorena. Nije mogao ići niti u crkvu jer je bila zatvorena. Mogao je izaći iz kuće, ali činilo se da dvanaestgodišnji dječak nije imao kamo otići. Pandemija koronavirusa promijenila je život u afričkoj državi Gani.

Zatim je crkveni đakon upitao Dacostu bi li bio voljan propovijedati s njim na ulici. Đakon je jednom tjedno propovijedao na prometnoj autobusnoj postaji i želio je da mu dječak pomogne u čitanju biblijskih redaka. Dacosti se svidjela ta zamisao. Volio je propovijedati. Također, bio je umoran od sjedenja kod kuće.

Njegovi su roditelji dali dopuštenje, i u ponedjeljak su Dacosta i đakon otišli na autobusnu postaju. Prije nego što su počeli propovijedati, đakon je dječaku dao crnu Bibliju i upute kako propovijedati.

“Pazi da ti Biblija ne ispadne,” upozorio ga je. “Također, budi siguran kad čitaš Bibliju. Gledaj samo u nju dok je čitaš. Ne gledaj gore.”

Dacosta se tiho molio Bogu da mu pomogne. “Pomozi mi da se ne sramim”, molio se.

Gomile ljudi šetale su amo-tamo autobusnom postajom. Jedni su odlazili autobusima, a drugi dolazili autobusima. Neki ljudi su stajali okolo i prodavali cipele, košulje i druge potrepštine.

Đakon je postavio razglas i uključio kršćansku glazbu. Ljudi su zastali da poslušaju. Nakon sat vremena glazbe, đakon je počeo propovijedati. Govorio je o Isusovom drugom dolasku. “Svako će oko vidjeti Isusa kad dođe na oblacima slave!” rekao je. “Ali neće svi biti sretni, jer neki neće biti spremni za susret s Njim.”

Okrenuo se Dacosti, a dječak je krenuo čitati iz crne Biblije. “Evo, dolazi s oblacima, i vidjet će ga svako oko, i oni koji ga probodoše,” pročitao je. “I zaplakat će zbog njega sva plemena zemaljska.” (Otkrivenje 1,7)

Ljudi su bili iznenađeni kad su vidjeli dječaka kako propovijeda s odraslim muškarcem. Mnogi su zastali da poslušaju. Okrećući stranice

Biblije, Dacosta je pročitao: “Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i dolazak Sina Čovječjega.” (Matej 24,27)

Dacosta je u početku bio malo usplahiren, ali je postajao sve sigurniji kako je vrijeme prolazilo. Na njegovo iznenađenje, nekoliko slušatelja dalo mu je novac.

Na kraju svjedočenja đakon je bio vrlo zadovoljan. “Dobro si sve učinio”, rekao je dječaku. “Ako nastaviš dobro propovijedati, imat ćeš svijetlu budućnost.”

Dacosta se osjećao dobro. Uživao je čitajući Bibliju. Dakako, propovijedanje je bilo puno zabavnije od sjedenja kod kuće! Novac koji je dobio dao je đakonu.

Sljedećeg ponedjeljka Dacosta i đakon ponovno su propovijedali. Propovijedali su i sljedećeg ponedjeljka, i sljedećeg. Svaki put kad bi govorili, ljudi bi se okupljali oko njih da ih slušaju. Nakon nekoliko mjeseci imali su dovoljno novca da kupe novi razglas. Dacosta je bio sretan jer su ljudi mogli bolje čuti propovijedi.

Jedna je slušateljica dala Dacosti novu košulju. Slušala ga je kako govori dok je prodavala tradicionalne košulje *kente* izrađene od ručno tkanih traka svile i pamuka. Bila je toliko zahvalna što vidi dječaka kako čita Bibliju da mu je odlučila dati crvenu, žutu, zelenu i crnu košulju!

Drugi put je slušatelj zamolio Dacostu da isproba nekoliko pari crnih cipela dok ne pronađe pravu veličinu. Zatim je kupio cipele i dao ih Dacosti.

“Hvala ti što propovijedaš”, rekao je iznenađenom dječaku. “Nastavi samo tako!”

Dacosta je i nastavio. Prošla je godina i pol otkako je prvi put propovijedao s đakonom. Njegova škola je ponovno otvorena, tako da ne može propovijedati baš svakog ponedjeljka. Ali kad god je u mogućnosti, pridruži se đakonu i propovijeda s njim na autobusnoj postaji.

Povezano s iskustvom

• Pokažite djeci položaj Gane na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Asamanga u Gani, gdje će dio darova trinaeste subote

ovog tromjesečja pomoći Adventističkoj školi za obuku medicinskih sestara i primalja.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo govori o sljedećim ciljevima strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

16. prosinca 2023.

Upoznajte Ellen White

Gana

U afričkoj državi Gani živi trinaestogodišnja djevojčica Ellen Nte White.

Ime je dobila po omiljenoj spisateljici njezinog oca, Ellen G. White. Otac se nada da će njegova djevojčica jednog dana odrasti i pisati kršćanske knjige.

Ali Ellen Nte White trenutno ne razmišlja o pisanju knjiga. Uostalom, ona ima samo trinaest godina. Ali ona nije bilo koja trinaestogodišnja djevojčica. Ona je trinaestogodišnja djevojčica koja jako voli Isusa.

Ellen je primijetila da se u njihovo susjedstvo doselila nova djevojčica. Zvala se Ajara. Bila je mlađa i imala je samo devet godina. Ellen je primijetila da nova djevojčica subotom ne ide u crkvu. Stoga je pozvala Ajaru da pođe s njom u crkvu.

“Isus želi da budemo Njegovi učenici”, rekla je Ellen. “Ako ne idete u crkvu i ostajete kod kuće, lako biste mogli steći loše navike; ali ako idete u crkvu i učite o Isusu, vaš život može biti drukčiji.”

U subotu su dvije djevojčice pješačile dva i pol kilometra do crkve. Razgovarale su dok su hodale. Ubrzo su im se pridružila i druga djeca koja su također pješačila u crkvu. Bilo je to malo veselo društvo koje se probijalo do Božjeg doma.

Ajara je voljela crkvu. Voljela je pjevati i slušati biblijske događaje. Bila je zadivljena kad je iz propovijedi saznala da svaka osoba ima svojeg anđela čuvara.

Ellen je pozvala Ajaru da sljedeće subote ponovno dođe u crkvu i ona je došla.

Ali kad su Ajarini roditelji uvidjeli da ona ide u crkvu, postali su bijesni. Oni nisu bili kršćani. Nisu vjerovali da je Isus Bog. Pripadali su drugoj svjetskoj religiji.

Stoga je sljedeće subote Ajarina majka zabranila djevojčici da ide u crkvu.

“Danas moraš ostati kod kuće”, rekla je.

Ajara je plakala cijeli dan. Htjela je ići u crkvu s Ellen. Htjela je pjevati i slušati biblijske događaje.

Majci se nije sviđalo vidjeti Ajaru kako plače i predomislila se sljedeće subote. Dopustila je Ajari da ide u crkvu s Ellen, iako joj se još uvijek to nije sviđalo.

Majka je odlučila čekati. Nadala se da će se Ajara umoriti od odlazaka u crkvu.

Ali Ajara se nije umorila. Ellen ju je stalno pozivala da ide u crkvu, i ona je nastavila ići s njom.

Kad je majka vidjela da Ajara voli ići u crkvu, smislila je plan. Odvela je djevojčicu u bakinu kuću u daleki grad. Rekla je Ajari da će sada živjeti s bakom i da više nikada neće vidjeti Ellen.

Ajara je plakala i plakala, ali majka se nije predomislila. Ajara je plakala cijeli tjedan, ali majka se i dalje nije predomislila.

Ajara je rekla majci da je spremna pješačiti sve do Ellenine kuće, ako bude morala. “Želim ići u crkvu s Ellen”, rekla je.

Napokon je majka popustila i odvela je kući.

Ellen nije znala zašto je Ajara nestala. Njezine prijateljice nije bilo dva tjedna, ali kad se Ajara vratila, Ellen je bila vrlo sretna što je vidi. Odmah ju je pozvala u crkvu i u subotu su sretno prepješačile svoja dva i pol kilometra do crkve.

Danas Ajara ide u crkvu s Ellen svake subote. Ona revno uči biblijske izvještaje i pamti biblijske retke. Iako kao sasvim mala nikad nije čula za Isusa, danas Ga voli svim svojim srcem.

Kraljevstvo nebesko pripada djeci poput Ellen Nte White. Isus je rekao: “Pustite dječicu i ne branite im dolaziti k meni — jer takvih je kraljevstvo nebesko.” (Matej 19,14) Ellen je imala trinaest, a Ajara samo devet godina, ali Ellen nije obraćala pozornost na razliku u njihovim godinama. Sve što je ona vidjela je djevojčica koja nije poznavala Isusa. Ellen je bila kršćanka, a Ajara je pripadala drugoj vjeri. Ali Ellen nije obraćala pozornost na njihovu razliku u uvjerenjima. Sve što je Ellen htjela bilo je upoznati Ajaru s Isusom. I uspjela je! “Takvima pripada nebesko kraljevstvo.”

Dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će školi za medicinske sestre u Gani, u kojoj će buduće medicinske sestre moći

učiti o Isusu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Gane na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Asamang u Gani, gdje će dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja podržati Adventističku školu za obuku medicinskih sestara i primalja.

- Potaknite djecu da budu kao Ellen Nte White i u svojoj okolini pomažu prijateljima i susjedima koje mogu pozvati u crkvu.

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

23. prosinca 2023.

Drži subotu svetom Gana

Achiaa je jako voljela svoju majku, ali majka je učinila nešto zbog čega se Achiaa osjećala jako tužno. Majka je radila subotom.

Majka je imala trgovinu u svojoj kući u afričkoj državi Gani. Ljudi su svaki dan dolazili u trgovinu kupiti mlijeko, kruh, jaja i kolače, ali subota im je bila najomiljeniji dan za kupovinu. Više je ljudi kupovalo hranu subotom nego bilo kojeg drugog dana u tjednu. Majka je subotom zarađivala mnogo novca, iako nije radila cijeli dan, nego samo do devet sati. Zatim je zatvorila trgovinu i otišla u crkvu.

“Majko”, rekla je Achiaa. “Rekla si mi da nije u redu prodavati subotom.”

To je bila istina. Majka je naučila Achiaau i njezinog mlađeg brata Akwasija da je Bog zabranio ljudima da rade subotom u svojoj četvrti zapovijedi: “Spomeni se dana subotnjega, da ga držiš svetim. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao, a sedmoga je dana subota posvećena Gospodinu, Bogu tvojemu. Nikakva posla tada nemoj raditi...” (Izlazak 20,8.10)

Ali majka je nastavila raditi subotom.

“Majko”, rekao je Achiaain brat Akwasi. “Pogrešno je prodavati subotom.” Ali majka je svejedno nastavila raditi subotom.

Achiaa i Akwasi su se molili da ljudi prestanu dolaziti u kupnju subotom. Ali ljudi su dolazili, a majka se poprilično živcirala kad god ju je Achiaa tražila da prestane prodavati.

Zatim je Achiaa otišla na posebno kampiranje za djecu. Punih deset dana budila se u 4.30 ujutro kad je zazvonilo zvono koje je pozvalo svu djecu na molitvu. Teška srca, Achiaa je razmišljala o majci kod kuće.

“Bože, prvo što želim čuti kad se vratim kući jest da je majka prestala raditi subotom”, molila se.

Molila se istu molitvu svako jutro.

Posljednjeg dana kampiranja Achiaa se molila: “Bože, ovo je posljednji dan kampiranja. Ako nisi učinio ništa kao odgovor na moje

molitve proteklih devet dana, molim Te da učiniš nešto ovog posljednjeg dana. Prvo što želim čuti kad se vratim kući jest da je majka prestala raditi subotom.”

Došavši kući kasnije tog dana, Achiaau je dočekaao njezin brat. Istrčao je iz kuće i nije je čak niti pozdravio, već je samo viknuo: “Majka je prestala prodavati subotom!”

Achiaa nije mogla vjerovati svojim ušima! Otrčala je u kuću pitati majku je li to istina.

“Majko, jesi li prestala prodavati subotom?” upitala je.

Bila je istina. Majka je objasnila da je radila subotom kako bi uštedjela novac za novu kuću. Novac je skrivala na tajnom mjestu. Ali dok je Achiaa bila na kampiranju, izgubila je novac. Nije se mogla sjetiti da ga je potrošila i nije se mogla sjetiti da ga je premjestila na novo skrovište. Bila je sigurna da ga nije ukrao nikakav provalnik. Jednostavno je nestao. Pitala se je li Bog natrag uzeo novac koji je zaradila radeći subotom.

“Tako da sam,” rekla je majka Achiaai, “prestala raditi subotom.”

Achiaa je bila tako sretna! Trebalo je dugo vremena da se ovo dogodi, ali Bog je čuo njezine i Akwasijeve molitve.

Majka nikada više nije radila subotom. Iako majka nikad nije pronašla nestali novac, to joj ne smeta. Rekla je Achiaai: “Bog mi je dao novac, pa je u redu ako ga je ponovno uzeo.”

Danas Achiaa želi postati medicinska sestra te pohađa školu koja će primiti dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove sljedeće subote kako biste pomogli većem broju učenica u adventističkoj školi za obuku medicinskih sestara i primalja.

Povezano s iskustvom

- Pokažite djeci položaj Gane na zemljovidu. Također im možete pokazati grad Asamang u Gani, u kojem će dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja podržati Adventističku školu za obuku medicinskih sestara i primalja.

- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.

- Ovo misijsko iskustvo povezano je sa sljedećim ciljevima strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

30. prosinca 2023.

Plač za vrijeme ručka Gana

Osamnaestogodišnja Achiaa plakala je dok je išla prema autobusnoj postaji kako bi uhvatila autobus za srednju školu u zapadnoafričkoj državi Gani.

Nije plakala jer je morala u školu. Plakala je jer je morala u školu bez novca za ručak. Majka joj je dala petnaest ganskih *cedija* (oko jednog eura), taman toliko da plati autobusnu kartu do škole, ali majka joj nije mogla platiti ručak, a kod kuće nije bilo hrane.

Achiaa je plakala dok se ukrcavala u autobus. Plakala je dok je sjedila na svojem mjestu. Plakala je jer nije mogla ništa drugo.

Ali onda se sjetila Boga. Dok ona nije mogla učiniti ništa, Bog je mogao sve. Uostalom, Isus je rekao: “Bogu je sve moguće.” (Matej 19,26)

Dok je autobus jurio niz cestu, Achiaa se u suzama molila.

“Znam da Ti možeš sve”, molila se. “Dakle, molim Te, daj mi nešto novca na putu do škole.”

Achiaa se pitala kako bi joj Bog mogao dati nešto novca. Možda bi joj vozač autobusa mogao zaboraviti prodati kartu kad bi došao na stražnji dio i zamolio putnike da plate.

“Bože, ako je moguće, molim Te učini da vozač zaboravi uzeti novac od mene”, molila se.

Ali dogodilo se nešto drugo.

U autobus je ušao starac sijede kose. Jedno jedino sjedalo u autobusu bilo je prazno, i to baš ono odmah pokraj Achiaae. Čovjek je sjeo pokraj nje i upitao je: “Kako se osjećaš?”

Achiaa je plakala prejako da bi mogla odgovoriti.

Zatim je vozač došao poništiti autobusne karte. Kad je stigao do Achiae, starac je izvadio pedeset cedija (oko 3,50 eura) i platio i svoju i Achiaainu kartu. Ostatak novca — 20 cedija — dao je Achiaai.

Achiaa je pokušala prestatu plakati kako bi mu zahvalila, ali prije nego što je to shvatila, starac je već ustao i izišao iz autobusa. Achiaa ga je slijedila na ulicu. Željela mu je zahvaliti.

Autobus se zaustavio samo trideset minuta hoda od škole, a ona je ostatak puta mogla pješaćiti.

Ali kad je Achiaa potražila starca, nigdje ga nije mogla vidjeti. Kao da je nestao.

Zatim je počela padati jaka kiša. Autobusa više nije bilo, a Achiaa bi jako pokisla kad bi pješaćila u školu po kiši. Pomislila je pozvati taksi, ali ga nije bilo nigdje na vidiku.

Dok se pitala što da učini, zaustavio se jedan automobil i vozač joj je ponudio prijevoz. U Gani neki vozači zarađuju dodatni novac vozeći ljude. Achiaa mu je dala adresu škole i vozač ju je odvezao izravno u školu.

Kad su stigli, vozač je iznenadio Achiaau. Nije od nje tražio da plati vožnju. Umjesto toga on je njoj dao pedeset cedija. Achiaa nije razumjela zašto joj je dao novac. Znala je samo jedno: otišla je od kuće s petnaest cedija, a u školu je stigla s osamdeset i pet cedija. Dok je putovala u školu, Bog joj je dao gotovo šest puta više novca nego što je imala na početku.

Achiaa vjeruje da Bog uistinu može učiniti sve za one koji traže s vjerom.

“S vjerom sam Ga pitala na putu do škole, i On je to učinio,” rekla je. “Dobila sam više nego što sam tražila.”

Doista, Biblija kaže da Bog “može sve učiniti izobilnije nego što mi išćemo ili mislimo” (Efežanima 3,20).

Tog dana u školi Achiaa si je za ručak kupila jelo od rajčice s rižom. Bilo je jako, jako ukusno!

Danas Achiaa ide u školu kako bi postala medicinska sestra, a ta škola će primiti dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja. Hvala vam što ste danas dali velikodušni dar kako biste pomogli većem broju učenica učiti u adventističkoj školi za obuku medicinskih sestara i primalja u Gani. Darovi će također pomoći drugom projektu misije, dvojezičnoj osnovnoj školi u kojoj će djeca u Kamerunu učiti na francuskom i engleskom jeziku.

Povezano s iskustvom

- Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misijska iskustva i zanimljive činjenice iz Odjela za zapadnu i srednju Afriku: bit.ly/wad-2023.
- Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene Duhom”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i mladih odraslih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i mladim odraslim osobama da Boga stave na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

Prije trinaeste subote

- Pošaljite po kućama poruku kako biste podsjetili roditelje na program i potaknuli djecu da donesu svoj dar trinaeste subote, 30. prosinca. Podsjetite sve da su njihovi misijski prilozima darovi za širenje Božje riječi diljem svijeta i da će jedna četvrtina naših darova trinaeste subote pomoći dva projekta u dvije zemlje Zapadne srednjoafričke divizija.
- Pripovjedač ne mora naučiti iskustvo napamet, ali on ili ona trebaju biti dovoljno upoznati s gradivom da ga ne moraju čitati. Ili djeca mogu čak odglumiti priču.
- Prije ili nakon iznošenja iskustva, upotrijebite zemljovid da pokažete dvije zemlje u Zapadnoj srednjoafričkoj diviziji — Kamerun i Ganu — koje će primiti dar trinaeste subote. Zemljovid misije s misijskim projektima možete preuzeti na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržati će deset projekata u Južnoazijskoj diviziji:

- Izgradnja učionice i laboratorija u školi Palakkad, Indija.
- Izgradnja crkve s engleskim jezikom, Lowry Adventist College, Bengaluru, Indija.
- Izgradnja središnje engleske crkve, Bengaluru, Indija.
- Izgradnja srednje škole u Aurangabadu, Indija.
- Izgradnja studentskog doma za djevojke, E. D. Thomas Memorial Higher Secondary School, Thanjavur, Indija.
- Izgradnja spavaonice za djevojčice i dvorane za djecu, Akademija Siang Valley, Pasighat, Indija.
- Preuređenje crkve, konferencijske dvorane i blagovaonice u središtu za obuku mladih u kampu Quiet Corner, Manginapudi, Indija.
- Preuređenje školske zgrade Anni, država Himachal Pradesh, Indija.
- Izgradnja učionice u školi Namunaghar, Andamanski otoci, Indija.
- Izgradnja učionice i upravne zgrade u školi seoske općine Gadhi, Udayapur, Nepal.

Zanimljivosti

Kamerun

1. Kamerun ima 997 crkava, 628 malih skupina i 117.948 vjernika. U broju stanovnika od 27.338.000, to je jedan adventist na svakih 232 ljudi.

2. Prvi adventisti sedmog dana koji su došli u Kamerun bili su Amerikanci William Harrison Anderson i T. M. French, u studenom 1926. godine. Mjesni poglavica Bessala Etong dao im je 136 jutara (55 hektara) zemlje za izgradnju misijske postaje.

3. Prvih šest Kamerunaca koji su postali adventisti kršteni su u travnju 1929. godine. Bili su to Ndi Daniel, Medjo Endangte Josué i Antoine Mfoumi, zajedno sa svojim suprugama.

4. Prva crkva u Kamerunu sagrađena je 1937. godine.

5. Većina ljudi u Kamerunu su kršćani, ali ima i dosta muslimana.

6. Kamerun ima pustinje na sjeveru, planine u sredini i tropske kišne šume na jugu. Na zapadu su planine koje uključuju najvišu planinu u zapadnoj Africi — planinu Kamerun — visoku 4.040 metara.

7. Planina Kamerun je među najvećim vulkanima u Africi, još uvijek aktivnim; posljednji put eruptirao je 2012. godine.

8. Kamerun ima oblik trokuta, a susjedi su mu Nigerija, Čad, Centralnoafrička Republika, Republika Kongo, Gabon i Ekvatorijalna Gvineja.

9. U kišnim šumama na jugu Kameruna možete pronaći zelene majmune (*Chlorocebus sabaeus*), čimpanze i gorile, kao i šišmiše i mnoštvo različitih vrsta ptica — od sićušne ptice sunčanice do divovskih orlova.

10. Ime Kameruna dolazi od riječi *camerosa*, ili račića u rijeci Wouri. Područje su u petnaestom stoljeću istraživači iz Portugala nazvali “Rio dos Camarões” (Rijeka škampa).

11. Kamerun je jedna od najkišovitijih zemalja na Zemlji. Selo Debundscha uvršteno je među pet najkišovitijih mjesta na svijetu, gdje godišnje padne više od 10.000 milimetara kiše.

12. Nogomet je najpopularniji sport u Kamerunu. Reprzentaciju Kameruna zovu Neukrotivi lavovi, a uspjeli su ući u četvrtfinale Svjetskog prvenstva u nogometu 1999. godine.

13. Yaoundé je glavni grad Kameruna i, s više od 2,8 milijuna stanovnika, drugi je po veličini grad u zemlji nakon lučkog grada Douale.

14. Engleski i francuski su glavni jezici u Kamerunu, ali se u zemlji govori i više od dvjesto drugih jezika.

15. Novac u Kamerunu je centralnoafrički franak.
16. Kamerun je postao neovisna država 1. siječnja 1960. godine.
17. Kamerun je dom za najmanje 409 vrsta sisavaca i 165 vrsta ptica. U Kamerunu se mogu naći sve vrste biljaka i životinja koje žive u tropskoj Africi.
18. Kamerun je poznat po bananama, kakau, kavi i pamuku.
19. Muškarci se u Kamerunu mogu ženiti s osamnaest godina, a djevojke s petnaest.
20. Godine 2016. kamerunske vlasti spalile su 2.000 slonovskih kljova i 1.753 predmeta od slonovače kako bi obeshrabrile krivolov — ljude koji ubijaju slonove samo zbog njihovih kljova.
21. Žaba golijat (*Conraua goliath*) najveća je žaba na svijetu, a može se naći u Kamerunu. Može narasti do 34 cm i težiti do 3,2 kilograma, a poznato je da pomiče prilično teško kamenje kako bi pregradila vodu i stvorila bazene za mriješćenje.
22. Čitajte dječje knjige o Kamerunu: *Ja sam farmer* od Baptist i Mirande Paul i *Snježni cvijet i pantera* od Fleurie Leclercq.

Gvineja

1. Gvineja ima šest crkava i 2.753 vjernika. U populaciji od 13.497.000, to je jedan adventist na svakih 490 ljudi u zemlji.
2. Većina ljudi u Gvineji su muslimani; samo sedam ljudi od stotinu su kršćani.
3. Zakon u Gvineji jamči svakome slobodu izbora koju god vjeru želi.
4. Iako je službeni jezik Gvineje francuski, većina ljudi govori jezike fulani, susu i mandinka.
5. Susjedi Gvineje su Obala Bjelokosti, Liberija, Mali, Senegal i Sierra Leone.
6. Postoje četiri države na svijetu s nazivom Gvineja: Republika Gvineja, Ekvatorijalna Gvineja i Gvineja Bisau u Africi, te Papua Nova Gvineja u jugozapadnom Tihom oceanu.
7. Republika Gvineja je također poznata kao Gvineja-Conakry (po glavnom gradu), tako da je ljudi ne miješaju s obližnjom Ekvatorijalnom Gvinejom i Gvinejom Bisau.
8. Godine 2017. samo je četrdeset i jedan posto odraslih znalo čitati.
9. Gvineja je jedna od najsiriromašnijih zemalja na svijetu.

10. Gvinejska zastava ima crvene, žute i zelene pruge. Crveno predstavlja žrtvu, žuta predstavlja bogatstvo i tropsko sunce, a zelena boja odražava poljoprivredno bogatstvo zemlje.

11. Tri velike zapadnoafričke rijeke imaju izvore u Gvineji: Gambija, Niger i Senegal.

12. U planinama Nimba u Gvineji prvi je put primjećeno kako čimpanze koriste alate za komadanje hrane na veličinu zalogaja. Godine 2009. viđene su kako koriste kamene i drvene “noževе” za sjeckanje plodova treculije koje su jeli.

Gana

1. Gana ima 2.063 crkve i 2.366 malih skupina. S 380.703 vjernika u stanovništvu od 32.373.000, to je jedan adventist na svakih 85 ljudi u zemlji.

2. Prvi put kada je Crkva adventista sedmog dana došla u Ganu bilo je kad je žena po imenu Hannah More (1808.—1868.), koja je bila misionarka služeći za drugu crkvu u Africi, postala adventistica dok je bila u posjetu Sjedinjenim Američkim Državama.

3. Francis Dolphijn (umro oko 1914.) bio je prvi adventistički misionar rođen u Gani. Čitao je adventistički časopis o suboti i odlučio je podijeliti ono što je naučio u svojoj domovini.

4. Francis Dolphijn poslao je mnogo pisama Adventističkoj crkvi u Sjedinjenim Državama tražeći od njih da pošalju adventističke časopise i misionare u zapadnu Afriku. Na kraju je crkva poslala čovjeka po imenu Lawrence Chadwick, u rujnu 1892. godine.

5. Christian Abraham Ackah (1883.—1912.) bio je jedan od prvih članova Crkve adventista sedmog dana u Gani. Dijelio je mnoge adventističke časopise i knjige i pomogao je u otvaranju prve dvije crkve i prve dvije škole u svojem kraju.

6. Christian Ackah je bio prvi Ganac izabran za crkvenog starješinu. Sav posao koji je radio za crkvu u Gani dogodio se prije nego što je umro u dobi od 29 godina.

7. Godine 1959. Charles Bennett Mensah (1918.—2008.) postao je prvi ganski predsjednik Misije adventista sedmog dana u Gani.

8. Adventistički fakultet u Gani — Seventh-day Adventist College of Education — obučava učitelje za rad u adventističkim školama.

9. Republika Gana nalazi se u zapadnoj Africi, a njezini susjedi su Obala Bjelokosti na zapadu, Togo na istoku i Burkina Faso na sjeveru. Na jugu je Gvinejski zaljev.

10. Glavni grad Gane je Accra, uz ocean na jugu, a u njemu živi gotovo pet i pol milijuna stanovnika.

11. Ime glavnog grada Gane, Accra, dolazi od ganske riječi *nkran*, što znači “mravi”.

12. Kofi Annan (1938.—2018.) je jedan od najpoznatijih Ganaca. Bio je glavni tajnik Ujedinjenih naroda, a dobitnik je i Nobelove nagrade za mir.

13. Tradicionalna tkanina naroda Gane je svijetla i šarena *kente* (od riječi *kenton*, što znači “košara”), izrađena ručnim tkanjem traka od svile i pamučne tkanine. U prošlosti su tkaninu nosile kraljevske obitelji Ashanti i Ewe, te kraljice i princeze naroda Dagbon. Danas ga je popularno nositi za posebne prilike.

14. Jezero Volta u Gani je najveće jezero na svijetu koje je načinio čovjek, i ima skoro petsto kilometara u promjeru.

15. Novac u Gani zove se *cedi*. Riječ *cedi* je riječ za školjku *cowry*, koja se koristila kao novac diljem zapadne Afrike.

16. Službeni jezik Gane je engleski, ali je okružena zemljama francuskog govornog područja: Obala Bjelokosti, Burkina Faso i Togo.

17. Godine 1983. Ganac Ferdie Adoboe postavio je svjetski rekord u najbržem sprintu na 100 jardi unatrag, koji je završio za 12,7 sekundi.

18. Tržnica Kejetia u Kumasiju, Ashanti, Gana, najveća je tržnica na otvorenom na zapadu Afrike. Ima više od 10.000 trgovina i štandova koji prodaju širok izbor proizvoda, od začina do sandala ashanti, od plastičnih perli do zlata i srebra.

19. Gana, tada zvana Zlatna obala, proglasila je svoju neovisnost od Britanaca 6. ožujka 1957. godine.

